

Şiir Metafizik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.10.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Şiir Metafizik

Dünyalı

19.03

Ben ona benziyordum
O hiç kimseye
takvimler değil
saatler 19.03'te durup kaldı
bir bebek ağladı sonra uyudu
siyah hisara kuzeydoğudan hafif esinti
gök parçalı bulutlu
hava soğuk, üşümüyordu
balıkların en balığı
kehanete soyundu
yeniden isimler verildi renklere
havada dokundu zerreciklere
19.03'ün kutsal ayetleri
içtenlikle seslendi Rabbine
Ben ona benziyordum
O hiç kimseye

Şiir Metafizik

Adem'in Günahı

Senin adına konuştu
susmuyor konuşuyordu
elleri buz dudakları alevdi
nasıl bir oyuna çektin beni
her levhaya onun adını yazdırdın
bütün seferlerin kervansaraylarında kaırttın mavileri
belli değildi yeri
cinler gibi delirince belirmeleri
bir başkadır hikayesi
Tanrı nasıl alaycı davranır
bu halim mutlu mu kıldı seni
annemin hayaletiyle yapayalnızım
cehenneme dönmüş yazım
kadere inanmamı istedin
o halde ne diye ruhumu  ğ tledin
Adem'in günahını bana  dettin
her şeyi öğrettin her bir şeyi
şahsını es geçtin

şiir Metafizik

Adı Her Neyse

Kıyamet mi koptu
neden ölüler dirildi de Şam'a yürüyor
Bağdat'tan Yemen'e
dirilerden kime ne
sözler duvarlara yazılmıştı
aşklar mavi göklerde
yalın ayak gezinirim denizlerde
Mehdi mi Mesih mi
adı her neyse
oyum ben işte

Şiir Metafizik

Ahşap Merdiven

ceset kokusu alıyor
küçük küçük fareler
ahşap merdiven çürümüş
bir adam yürüyor
karları yara yara
iri yıldızlar altında
bir cenaze tadında

Şiir Metafizik

Angelus Novus

İnsanlığın yüceliği
tarihin cüceliği
yıldızlar arasında toz duman
ay ışığı aman aman
size bir şeyler mi söylesem
vazgeçip de duvarları eşelesen
ağaçların yürüdüğünü görün
atları yokluğa doğru sürün
cılız ışıklar korkutur
cinler amma da çoktur
kanatlarını açan melek
bakıyor etrafa civelek

(angelus novus'a...)

Şiir Metafizik

Apartman Mağarası

Çayı bardakta soğuttuğun yaştasın
çocuk değilsin, çocuk gibisin
boynun devrilsin
hala geçmişe mi özlem
daha ne kadar keşkelerle inleyeceksin
delireceksin kutu bir apartman mağarasında
yanıp bitince son sigarasında

Şiir Metafizik

Apartuman

Apartman mağaralarında dışarıya dalanlar
medeniyet adına bir dizi çürümüş yalanlar
"hayat aslında budur" diyenlere kananlar
özgürlüğü tadamadı, tadamayacak bunlar

Şiir Metafizik

Arka Koltuk

arka koltuğundayım arabanın
başım soğuk camda
titreyen yanaklarım
el sallar çocuklar asık suratıma
gurbetin garabetidir gözlerimde
soğuk bir duvara yasladım sırtımı
bahtıma yenildim kaçtığım savaşta
farelerim cebimde yeşermeyen buğdayla
yürüyüşüm geceye
masmavi ayla

Şiir Metafizik

Ay Hırsız Gibi

Ay hırsız gibi
Bulutların ardına saklanır
Beyaz yüzü tül, günahtır lekeleri
Güneş bir kadın gibi
Gülümser   eklere
Kuşlara m rebbe
Yıldızlar kırık cam parçası gibi
Kimisi ufak kimisi iri
Bu geceler nasıl da zifiri

  ir Metafizik

Ayaklı Zaman

Bir geceydi
zaman ayaklanmış üstüme doğru yürüyordu
hastaların gördüklerini kelimeler anlatamaz ya..
öyle saçma bir hal, şiir gibi yani
ölümü ilk defa seziyorum
o kadar gerçek ki sizlerden daha çok
elleri de yok gözleri de
yürüyor üstüme

Şiir Metafizik

Ay'da Yürüyüş

Dolunayın yüzeyinde yürürüm
adımlarım çok narin
kumları tırnaklarımın arasında
bakıyorum çok uzaktan
mavi olan sadece dünya mı
yoksa maviler mi seni renge bürüdü
Bağdat'tan bir kervan yürüdü
piçler gözlerini kırpmadan baktı bana
yengeçler kayıyor yana
cinler takıldı arkana

Şiir Metafizik

Ayın Karanlık Yüzü

basit sorularla örölü muğlak cevaplar
uyku desen ölüme benzer
hoş mu hoş rahat mı rahat
ölüm desen uykuya benzer
korkunç mu korkunç azap mı azap
benzerlik çarpıklığın öteki yüzü
kehanet karanlık yüzünde saklı dolunayın
şiiirimde gizli mutluluğun kıyameti
avucuma düşecek servetin

Şiir Metafizik

Ayyaş Baba

Zıkkımlanmış babanın koynundaki çocuksun
bir bakıma varsın bir bakıma yoksun
garipsin, gurebadansın
kısıktır sesin
geçmiştesin
otuzunda yahut yetmişindesin
ama hala sarhoş babanın koynundasın
ağlarsın
ne çocuk ne de adamsın
değersizdir yaşın
döküldü simsiyah kaşın
çürüsün naaşın

Şiir Metafizik

Babaannemin Sanduğu

Kısa ömürlü kelebeğin kanadı
yazgının ince ipliğe tutunması
gökten taş yağsa
korkutamaz bizi
o minik kanat çırpışı kadar

kör bıçakla kestiler göbeğimi
her şeyi berrak hatırlarım
pipime seviniyorlardı
ben ağlarken

baykuşun iri gözleri
tam yürümeye başlarken
düştü üzerime
huzurun gölgesinde serinlesem
kör kuyunun dibinde
haykırıversem veda hutbemi

delirmişlerin ruhu birdir
eski ve modern mektuplarda
babannemin sanduğu kilitli
dayımın ölüm sabahında
delirmiş annemin gözleri
korkaklar sığınır tılsıma
dolaylıdır anlatısı
şiirler gibi

karıncalar kemirdi dut ağacını
haşereler bastı hamamı
kilerde saklanır sevimsiz cin
kime dediysem inanmadı
alıp götürdü beni koca sarıklıya

ve şimdi karşınızdayım
çürümüş cesedimle
elimden düşürdüm ruhumu
dağıldı tanecikleri
erimiş asfalta

Şiir Metafizik

Bağdat'a Çıkan Yol

aşkı yaşayamamış ölü gönüllere
bu acı sığar mı yere göklere
şarkı söylesen de
etrafını saran nesnelere
sönük kalır gözlerin bakınca sevenlere
yamaçtan inersen yoluna çıkar donmuş dere
bu yol Bağdat'a çıkar ey avare
seni gösterir çevirdiğin her bir ibre
nereye bakar bu pencere?

Şiir Metafizik

Bağdat'tan Yemen'e

Kıyamet mi koptu
neden ölüler dirildi de Şam'a yürüyor
Bağdat'tan Yemen'e
dirilerden kime ne
sözler duvarlara yazılmıştı
aşklar mavi göklerde
yalın ayak gezinirim denizlerde
Mehdi mi Mesih mi
adı her neyse
oyum ben işte

Şiir Metafizik

Ben Bir Ucubeyim

Ben bir ucubeyim
suretim çürük armut
sesim cehennem kapısının gıcırdayan menteşesi
günlerim seneler uzunluğunda
gecelerim asırlara bedel
bir el boğuyor beni yatağında
böceklerin imparatorluğunda
farelerin halayında
cinler fısıldar kulağıma
gerçekler yalana evirildi kucağında

Şiir Metafizik

Beştaş

Bağırarak şarkı mı söylenir
mırıldanmak yetmez miydi
basit cümleler varken nerden uyduruldu şiir
sinek ve sivrisinek
kaz ve ördek
ne kadar da benzer
yalın ayak çimlerde gezer
ıslaklığı tabanda sezer
beştaş oynasın çocuklar
kir toplayan tırnaklar

Şiir Metafizik

Binbir Ayna

Bakınca bana
"bir" sanırsın beni
oysa
böğrüme dalsan
az biraz kalsan
kalbime dokunsan
"meğer bir değilmiş binbir kişiymiş" diyeceksin
kulaklarımda sesin
yoo... kaçmasın hevesin
bir mum
etrafı binbir ayna

Şiir Metafizik

Bir Ağaç Gövdesi

"İyi bilirdik" dediler
Toprağa verdiler
Sararmış cesedimi
Oysa Sevmediler
Görmediler
Yeşermiş gözlerimi ...
Serinletir kabrimi
Bir ağaç gövdesi
Bilemez yerimi
Karıncalardan gayri

Şiir Metafizik

Bir Tutam Bulut

sevgini ararken
merhamet yağmuruna tutuldum
acınası hallerdeyim
evet ama
acıma bana!
mavi gökyüzü
bir tutam bulut
bu yol bitmez
gönlümde patika çizildikçe
ölümüm yaklaşır bana merhamet gösterdikçe
fare çiftliğime göz koymayın
cinlerin iri dudığı pencерemde
onlara bakmayın

Şiir Metafizik

Bizim Orda Zurna Üflenir

Delirmenin adı sana benzememem
rüyalarım çocukluğa takılan korku
bizim orda zurna üflenir
evet deliyim galiba
sana bir şey değil
her şeyi anlatırım
yataktan sıçrayınca
Allah belanı versin
neyse
gülelim biraz
biraz da ağlasak mı
sobanın duvara yansıyan alevinde
gözlerimizi dağlayalım

Şiir Metafizik

Buğday Torbaları

İnsan dediğin anlılarının döngüsüdür
bir gaz lambasının fitili biter
dedeler pencereleri kırar
annelerin elbisesi yırtılır
ayakkabının tabanı delinir
hey gidi buğday torbaları
kovboylardan sakla beni
dut ağacının serinliği
kazanların elektriği
annelere silah çekilmesin
kağıtlar karanlıkta yanıversin
o yemek gözlerinle yensin

Şiir Metafizik

Bütün Şehirler Birbirine Benzer

Bütün şehirler birbirine benzer
birazı temiz gerisi kirli
yenisi var eskisi
gece oldu mu deliklere dolunur
lambalar açılıp kapanır
yıldızı da yataydır şehirlerin...
taşı toprağı altın mıdır
yoksa toplamalı mı taşı tarağı
sesler yükselir en diplerde
cinlerden rol çalan insanların

Şiir Metafizik

Cinler Üşür

gariptir geceler
kadehte köpürür çileler
gözünü kaplar pireler
uyudum derim
kaşınır derim
öylece eskirim
damlasın musluk
cesedim metruk
saatim bozuk
ayaklarım üşür
duvarda figür
cinler üşüşür

Şiir Metafizik

Çamaşır Makinası

Ölő değilim
Sanırım yaşıyorum
Buzlukta donuyorum
Çamaşır makinasında deviniyorum
şaatin akrebi boynumda geziniyor
İlginçtir hastalar için gece
Bahedir gence
Hastalar için özömsöz bilmece

şiir Metafizik

Çelimsiz Kız

Dalından düşemeyen yaprak
damarlarında küf taşır
dişlerinde bit taşıyan tarak
çelimsiz kızın kafasını kaşır
geçmişten anı taşıyım sana
yanı başımda biraz daha kalsana
uğradığım vatan kurak bir çöl
ağasından siyah önlüklü kıza
bir dizi insan dolaşır
biri bir diğeriyle kopyalaşır

Şiir Metafizik

Çıldıran Muhayyile

Geceye ahdimdir
gündüzleri sevmediğim
yarasalar kuşlarım
dolunay ışığım olsun
muhabbetim cinlere
muhayyilem çıldırmak üzere
ne atlatılan badire
ne de gömüldüğüm hücre
ulaşır bu değere

Şiir Metafizik

Çürük Armut

İki yakamda ruhumun elleri
masmavi gökyüzü ansızın katrana büründüğünde
göbeğimle asılıyım kuyunun en derininde
eşsiz tabloları berbat eden çizgiyim
caddelerde ters yürürken
otomobillerin farları gözünü alsa da
farelere basmadan adım atmalı
çürük armut suratlı ucube

Şiir Metafizik

Çürük Dişler

Gördüğün bu dünya kuğular için yaratılmıştır
onlar süzölsün diye güzelim kanatlarıyla
onlara bakar iç geçirirsin ahhh diye
topuklarının ezdiği böcekler çirkindir
var olmasalar da olurdu ya
gözlerin hıyaneti güzellik vebasıdır
güzelin kalbi çirkinin çürük dişleri
n'olsun ki değeri

Şiir Metafizik

Dâbbetü'l-arz

Dâbbetü'l-arz çıktı
ve
alnıma yansıttı bütün kusurları
bardağım ne dolu ne de yarı
benim miydi var olma kararı
toprak sarı mı sarı
hüsnümün yoktur bakarı

Şiir Metafizik

Davud'un Mirası

Güneş gülümsedi geceden sonra
öldüğümü sanmışım bir ara
dedelerin sakalları bitlendi
kurtçuklar bastonları kemirdi
Süleyman mabedini yıkmaya geldi
Davud'un mirası sona erdi
kamışlar suda titredi
melekler yeryüzünden çekildi
duaları caminin önüne dökün
bileğimi var gücünüzle bükün

Şiir Metafizik

Dedemin Sarığı

Duyguların kelimelere yansımasının adıdır şiir
peki duygu kelimelere ulaşamazsa?
bu sorunun cevabını bulamayanlar
müziğe kulak verir
mavi denizlere bakadurur
deniz olan yerde
gölün kalbine kurulan şehirlerde
mavi ayla sohbetler tutuşur
ay konuşmaz, konuşturur
deniz sadece dalgalanır
anılar ölümsüzlükle canlanır
göllerin kumlarına akrepler saklanır
her insan iyidir
kötü olan geri kalanı
susadım rüyanın sahrasında
kayboldum dedemin sarığında
dünyanın dibi delindi
suyu hızma deliğine indi

Şiir Metafizik

Delinin Özgürlüğü

aşk kadar anlamsız
aşık kadar rüsvayım
aşık olmadan avareyim
delilerin özgürlüğü
dahinin tutsaklığı...
ne deli ne de dahiyim
yeri geldi mi susmam
konuşturan bin pişman
ne haldeyim
ölümü tatmış
ruhunu satmış
sermayesini batırmış
biriyim

Şiir Metafizik

Demir Kırbaç

Sesi olmaz sonsuzluğun
anlamsızdır kusursuzluk
yokluğa eşdeğerdir kalenderlik denilen yük
buğday tarlasını andırır rüzgarın uğultusu
göklerde feryat yankılanır
sırtımızda demirden kırbaç

Şiir Metafizik

Demir ve imento

Uykularımı zehir eden soru
Tanrım sen beni koru
Dilim damağım kupkuru
Bana kaldı cinlerin onuru
Kaçsam bedenim evde kalır
Kalsam can veririm ranzada
Radyo susmak bilmiyor
Demirler soğuk
Çimento sıcak
Bu adam sabahlamayacak

Şiir Metafizik

Domates Bahçesi

Sen çocuk ben çocuktum
bir akşamüstü domates bahçesinde
topuklarımız çamur, tırnaklarımız toprak toplamıştı
güneş yok oldu
sen kayboldun
çocukluktan sonra rastladım sana
itiraf etmeliyim: çok güzeldin
çirkinlik tebessümüne sinmişti
rüzgar saçlarını savurdu
kavak yapraklarıyla

Şiir Metafizik

Enfiye ve Dedeler

Sessizliğin ığlığı ruhumuzda yankılanır
kulaklar arza yapışır
görenler şaşırır
dedeler enfiye çekip hapşırır
çölden birileri şehre iner
kimisi deli kimisi veli der
şairler mezarlığı tepenin ardında
ressamlar anaların karnında
görmeyenler neleri çizer
görenler ölüleri...

Şiir Metafizik

Eriyen Saat

Çok gülme ağlarsın
rüzgarın en hafifinde
poşetler uçuşuyor
içimdeki korku midemi deldi
gecem sarmaşık
gündüzüm kaldırım
eriyen saat sararıp düşen takvim
bugün ne pişirmeli
n'olsun çocuğun adı
"çok büyük adam"
bana ne

Şiir Metafizik

Eski arık

Uzak şehirlerden geldim
neye güldüğünü bilemem
arıklarım eskidir evet
gönlüme bakamadin maalesef
rengarenk bir kelebeği düşün
konsa burnunun ucuna
böceklerden biri sanmazsın
zihnini bulur bir yorumunu
farksızdır oysa hamamdaki böcekten

Şiir Metafizik

Eşek Yüğü

Varlığımı söksem benliğimden
geriye bir ben daha mı kalacak
o kadar da var olunmamalı
eşek yüğü ağırlığında
yokluğa doğru yol aldıkça
yüküm artıyor
yokluğa neden yük taşınır ki
biriken anılar adında
köşelerime çekildim
korkakça
kahve fincanda izmarit
korkuyorum
hiç yok olamamaktan
cehennemden öte
azabın en çetini
dehşetin künyesi
hep var kalmak

Şiir Metafizik

Eşikteki Fare

İnsan cesedi kokuyor evimin temelleri
kim bilir kaç yüz insana mezar oldu dans ettiğim evin toprağı
içimdeki sevinç eksik
hiçliğime duyduğum hayranlık
aydınlık odanın kapısı aralık
fareler eşikte
suratıma bakıp bakıp kaçıyor
üşürken terliyorum

Şiir Metafizik

Evrenin Derinliği

Bir gece uyusak
bir daha uyanmasak
uykumuz sonsuz
neşeli gözlerimiz yosunsuz olsun
evrenin derinliği yıldızlara kalsın
Bir gece uyusak
bir daha uyanmasak

Şiir Metafizik

Ey Deli

Yarım kalmışlıkların tadıdır damakta
tamamına erenler iştahsızdır
kadehin dibini doldurur şarap
boş tarafı silinmez ıstırap
aşkın en güzeli
rüyadaki sevgili
ey deli...!
insan mısın?
bahsettiğin de nereli?

Şiir Metafizik

Fabrika Gürültüsü

Ağırlık çker omuzlarıma
Gecenin ıssız vadilerinde
Saat tıkırtısı, fabrika gürültüsü
Yine odamdalar galiba
Mobilyalar yürür
Kapılardaki sesler büyür
Lambanın ışığı cılızlaşır
Gözlerim mi söndü
Bilemiyorum
Bıyıklarım sigara sarısı
Pencerem haşere duvarı

Şiir Metafizik

Fare Geçidi

Sorularla başlar hayatın ilk nefesleri
duygularla yoğrulur geri kalanları
saçlarında kışın karları
kelime öğrenir cümle dizersin
dere kenarında ısılıkla gezersin
bahar neşedir
sonbahar hüzün
geçmişe bakmaya kaldı mı yüzün
fare geçididir kırmızı halı
kedinin bakışı nasıl da manalı

Şiir Metafizik

Fermuar

Seninle konuşmalıyız
Sina dağında yahut
hûtun karnında
Hira'nın mağarasında
çok mu ağlar oldum
çıkınca karşına
bir kütüğe oturup beklesem seni
sigara dumanında
biraz bizimle de konuşsana!
sordum seni Geylânî'ye
cevap veremedi
sürme yüzümü kahinlere
ben bir cahilim
konuşuyorsun da anlamıyorum seni
rüzgar sesiyle
nehir debisiyle
çözemedim tılsımların hiçbirini
aradım bulamadım yerini
yalın ayak süremedim izini

dünyadan iğne mi çaldım
neden yolum kesildi
utanç ne de ağır bir yükmüş
günahlar gerdanımda ısıldar
yüzsüzlüğümü görüyorsundur
yüzümü çeviredurdum sana
gökleri açsan fermuarla
tutuversen elimi

Şiir Metafizik

Gece Üzerine Kumar

Babanın ölü yatağı duvarları soğuttu
sessizlik şöyle dursun ses bile yoktu
yaşamı belirsiz ölümü bir soluktu
gassal cellada benziyor
imam ölümü övüyor
toprağı köstebekler eşeledi
gece üzerine kumar
mevta gözlerini yumar
akrepler kuyruğunu sırtlar
bakadurdu tepecikte lortlar

Şiir Metafizik

Gemi ve Biraz da Tufan

Acılara doğru koşmuyorum
acı bir rahime düşmüş
acılarla yoğrulmuşum
acının tadını başka bir acıyla bilirim
baksana
bak sana sesleniyorum
kavurucu sıcaklar da sensin
yalın kış günlerinin kar tanesi de
kediler uyusun yan odada
mutfakta tütsün sigaralar
bin yıl mı yaşadım
neticesi bir gemi biraz da tufan
pencereye baksana
hangi kar tanesisin sen
melodiler sesin en tiziyle şarkıya dönüşür
sarı anız mevsiminde çobanlar üşür
topukların zemine dokunmaz
parmak uçlarıyla uçarsın
merhamet ile azabın buluştuğı zirvesin
bin yıl mı yaşadım
bir anıya satmışım

Şiir Metafizik

Günün Gazetesi

Hastane köşelerindeki nefes kadar boğucu
çocukların bağıışı
hem merhamet hem de nefrettir bu
seslerin tınısı
dişimdeki çürük
dünyalar kadar büyük
acının tarifi avucunda saklı
yüzüme sürerim şarampol mıcırını
ve ölsem arnavut kaldırımında
örter misiniz cesedimi
günün gazetesiyle?

Şiir Metafizik

Güveler Sürüsü

dolunaya göçüşen güveler sürüsü
ağları ıslanan örümceklerin tüylüsü
geceleri akrepler biraz da fareler
yılanlar uyur
kurtlar ulur
zifiri asumana inciler dökülmüş
cinlerin sırtı iyice bükülmüş
delileri nedense dişlerinden tanırım
aynaya yansıyan benim sanırım...

Şiir Metafizik

Hala

Sana seslenince Tanrım
cevabı Geylânî'den alıyorum
h  laların g  zleri parlıyor
a  a  lardan bebekler d     nce
sıcak havaların siyah giysileri
m  ritlerin siyah takkeleri
havuza damıttım g  zya  larımı
usturayla kazıttım ka  larımı
adını ne koysak acaba
anımsayacak mısın bu g  nleri baba?

  iir Metafizik

Hapanuva

Ölüm haberinden sonra
yağmurlar düşer yanaklara
mavi denizler masmavi oluverir
sen masmaviye vurgunsun
masmavi deniz, hüznün yağmurundan sonradır
nasıl da bir avuç kaldı dünya
üfürsen savrulur tozları yıldızlara
dedeler enfiye çeker
neneler boşluğa bakar
"beni var kıl!" dediysem
neden hatırlamaz oldum
cevabım vardıysa
ben neden yoktum?
nasıl bir oyuna çekildim
saklambacın gardırobu başka dünyaya açıldı
bir ben garibim bir de o
Serendib dağında kayboldum
Hapanuva'nın tepesine kondum
Arafat Adem'e kalsın
denizler tufanla çalkalansın

Şiir Metafizik

Horozların Ezanı

Şömine ateşinde buruştu kitaplar
Karanlık odanın duvarında adamların izi
Horozların ezanı müezzinden öncedir
Dirilen öküzlerin sona eren gevişi
Bereketli gözyaşları avuçları doldurur
Bir böcek duvarı zoraki tırmanır
Kitapların dumanı cinlerimi andırır

Şiir Metafizik

Islak Süpürge Kokusu

Kemanın arşesi damarlarımda gezinir
genç yaşımda bastona dayanınca
komşunun bebeği ağlıyor
içimde bebekler ölünce
kavak yaprakları
çocukluk rüyaları
ıslak süpürge kokuları
geçmişe sürüklenip duruyorum
annemi dinliyorum
deliriyorum

Şiir Metafizik

İbrahim'in Yıldızları

Tanrım
Seni arayıp durdum
İbrahim'in yıldızlarında
Yûnus'un Hût'unda
bir inziva ki yüzyıllarda
Eflâtûn'un mağarasında
Tanrım Tanrım
Onun gözlerinde saklanıp durdun
sesiyle konuştun da konuştun
ne oldu da şimdi sustun
karanlıklara yürüdün
cinlerim aylar sonra
dikildi kapıma

Şiir Metafizik

İp Atlayan Kız

İp atlayan kız çocuğu
saçların omuzlarına düşer
kızıl güneş sarıya boyar
gülüşlerin ipeğini
dünü unuttur
koklarsın akşam yemeğini
annelerin burnu kemerlidir
kız çocukları pek de delidir
soğuk yorganlara osursan
ısıtır mı bizi?
bir daha gülümseyip uyusan
gecelerden korksak
uyanıp çişlere kalksak
beklesem seni kapı eşiklerinde
bir daha uyusak
mavi rüyalara

Şiir Metafizik

İpeksi Kelimeler

İpeksi kelimeleri sardım kese kağıdına
Okuyunca varacaksın tadına
Gelinin avucundaki kına
Adağın boynundaki kana
Birazı bana gerisi sana
Cinler uğramasın yoluna
Geldik mi sonuna
Bir buse kızıl yanağına
Tılsımdır boynuna
Harplerdeki curcuna

Şiir Metafizik

İri Kuşlar

Sineklerin çapaklarıma üşüştüğü yaşıydım
toprak damların sabahında
ineklerimi gözü kapalı sürerdim
sarı anızlara
öylesine çirkin, öylesine cılızdım
sözlerimi sıcak toprağa yazardım
yılların kertenkelesi oluverdim
Mezopotamya çöllerinde
en yüksek tepelerde bakadurdum
dökülen yıldızlara
kırmızı tepenin şehir ışıklarında
herkes cümlelerle konuşurdu
biz sigara dumanıyla
karanlığın maviye büründüğü gece
sesiyle şarkılar yanıp söndü
taş sokaklarda izlerim duruyordur
en iri kuşlar alıp götürecektir
soğuk kentlere

Şiir Metafizik

İsmailovsky Köprüsü

Uyanınca aynaya bakadurdum
yansıda ben arkamda bir başka ben
korkumun fısıldamasıdır rüzgar
nefretimle ikizlerim çoğaldı durdu
İsmailovsky Köprüsü'nde
sana söyleyemedim ey ben
bir deliyim esasen
masaları deviren
kapılardan kovulan
tımarhaneye yol alan
birazı gerçek gerışı yalan
Dostoyevski'nin-Öteki'sine selam

Şiir Metafizik

Kader Defterim

Göz kapaklarım kum tepecikleri
damladı göz yaşlarımın tanecikleri
kader defterim masamda
tırnaklarımla karalarım
yırtık sayfaları
bedenimin kafesinde
bülbül gibi  temem
sesim kuyu dibinde
Çocuklar içer üstüne
rüyalarım tutarsızlığı
yakaza halime yansıdı

 iir Metafizik

Kahin ve Kehanet

Hastaneye ölü yetiştirir araba
Azrail pençesi mi o acaba
kahin ve kehanet
sırrın altûnî ısıltısı
geceye cinnet
cinlere emanet

Şiir Metafizik

Kalaysız Bakır

Üşüdün mu?
Ondan mı buruştu ellerin
Gülüyorsun dudağından dökülürken acı
Bu müdür hayatın kısıkaı
Kibritlerin mi tükendi
Şışmış ayakların
Kırılmış tarakların
Yüzün ah bu yüzün
Kalaysız bakırın
Çansız derisi
Önemli mı ötesi?

Şiir Metafizik

Kalaysız Bakır Tava

Horoz, müezzinden önce ezana durur
gecenin en serini bu vakitte başlar
bir başkadır yıldızların ısıltısı
uyuyup yeni bir güne doğsak
ahşap merdivenin gıcirtısı
fabrika gürültüsüyle
tavanlar kurur
kireç yağmuru böylece başlar
tablodaki adam mavi ayla canlanır
odam karanlık
hol aydınlık
fareler eşikte bekler
bu insanlar ayaksız nasıl da yürür
pencereme yapışan iri burunlu cinler
hasta yatağı terleyip inler
kırık aynama karşı dikilmiş
taraklı kel kadın
burnumda tütüyor
ıslak süpürge kokuları
renksiz adamın sarı ayakları
korkunun tütsüsü
kapıyı kırdı kıracak
öfkeli ayyaş baba
saklansam bir ağacın gövdesine
kabarsa kulağım tiz sesine
kalaysız bakır tavaya
ters düşmüş hamamböceği
baçağını hâlâ sallıyor
meğer ölmemiş
ranzanın dibinde konuşan kahin
du ağacından bahsediyor
buğday torbaları devrilecekmiş üstüme
kaç defa öldüm
yine de yaşıyorum
konar burnuna kelebek
benimkine sivrisinek
kese kağıdını kafasına geçirmiş
iblisin çürük dişlisi
duvarda asılı geyikli halı
yüzü yanık yılan derili zavallı
en korkunç yürüyüş yengece ait
bu gözler ne ki yüzü basık baykuş
mavi alevde yandım
onu bildiğimi sandım
yalanın tarifi eridi
benden bir şeyler gizledi
büyük günahların çoğu tamam
en büyüğüne cesaretim tastamam

Şiir Metafizik

Kamyon Kornası

Karanlığı sevenler suçludur
yok oluş girdabında devinirler
kokuya doğru yürür
ışıkta kaçarlardı
cırcır böcekleri koro halinde
mevsimlerden yazın
tavandan kireç dökölür
karanlıkta güzel yoktur
güzelin kaynağı belki de ışıktır
o da ne...
kamyon kornası
kıyamet sonrası

Şiir Metafizik

Kana Bulanana Gelinlik

beyaz gelinlik kana bulanmış
omuzlar üryan göz kapakları mor
elinde keskin bıçak
gecenin yıldızsız tavanında
uğultu duyuldu duyulacak
anna bell telefon çalacak
yanık et kokuları sobada
kemikler köz saçlar alev
kıpırdıyor tablodaki adam

Şiir Metafizik

Kanlı Toprak

kadehin kızıl şarabı köpürdükçe köpürürsün
kanlı bir toprağı andırırsın
birazı altın gerisi yakut ve inci
hüznün tadı hayatın ufak bir sevinci
güzel kadının saçları sarmalıyor kollarımı
sarmaşık desem değil
aşık desem değil
kadın işte...
aklın sır erdirdiğı değil

Şiir Metafizik

Kanyon

Kanyonlardan dökölür ya nehir
kristalin güneşe cilvesi başlar
sarından maviye
bakarsın bir dünya renge
dönersin deliye
mağara şelalenin dibinde
yarasalar geceyi bekler
güzelin çirkinle buluştuğu yerde
korku başlar
çocukluktan kalma defter
etiketinde yer alan adım
hala yakamadım

Şiir Metafizik

Kara Şerbet

Gönül çarşafıma kara şerbet döküldü
Yastık başım, başım da yastık oldu
Herkes uyurken istirahat çekilir
Beni rüyalarım yokuşlara sürükler
Kağıtlardan gemiler uçaklar yapalım
Tanrım senin için duvarlara neler yazalım....

Şiir Metafizik

Kareli Yelek

Neler söyleyeceğini bilememek de şiir
yalnız içi kavrulanlar bilir
çok konuşanlar hem nefret edilir
hem de sevilir
dinozora evrilir
asrın çarklarında ezilenler
taşların altına saklanır böcekler
kareli yelekler ne de yakışır yetmişlik dedelere
eğilsem yerlere
varmasam sehere

Şiir Metafizik

Kaşınan Sakal

Uykusuzum
bir asrı buldu sanırım
gözlerim kapalı
ha uyudum derken
sakalım kaşınır
bir asır daha sürer tekrarı
uykusuzum
delirmenin yegane sebebi

Şiir Metafizik

Kel Kadın

nihayet söktü şafak
gözleri ufak mı ufak
gecenin kel kadını
devirince bardağı
kaybettik mutfağı
koşuştu hamamböceğı
duvara karşı
ölüm kalım yarışı
yuttu kara kedi
buzluk eridi
kokuttu eti

Şiir Metafizik

Kelimelerde Yürüyen Cambaz

Kelimelerde yürüyen cambazdır o
dışarıdan açılır içine bir kapı
güldüğüne bakmayın
başucuna mum bırakmayın
ölü değildir o
sahnelediği tiyatro
uçurumda ayinlere mi dursak
cümbüş gibi sonsuzluğa uğrasak

Şiir Metafizik

Kement

ne kar kıkırtısı
ne de yaprak hışırtısı anılarını karartır
bir damla gibisin
güneşi aksettiren
hislerimi tazeleyen
gözlerimde katmerleşen sancıların en onulmazı
adın aksediyor kulağıma gecelerin sessizliğinde
ısıtmaz ateş beni
sardın bacağıma kemendi

Şiir Metafizik

Kene

kulağının dibine yapıştım
benim adım kene
yapıştım mı birine
kanını emmeden bırakmam

iyilerimi de gördün yaldızlı kötülerimi de
tükendi sandıktaki çeyiz
kadın başımla kirlendi beyaz yazmam
çeşme başında genç kızlar
camii önünde delikanlılar

Şiir Metafizik

Kene ve Öldürücü Merhamet

Kene
ve
öldürücü merhamet

Şiir Metafizik

Kertenkele

yaz sıcığı
kertenkele fırındaki taşta
dilini çıkarıp bakıyor
tutkunun ölümle evliliği
dere kenarında çakıl taşları
Tanrı'nın yüzyıllardır suskunluğu
sana dünyanın en güzel şiirini dizsem
her harfi bir tılsım birer rumuz
kuzeye çıkar mı yolumuz
Çöl uzadı
tükeniyor suyumuz

şiir Metafizik

Kese Kağıdı

İpeksi kelimeleri sardım kese kağıdına
Okuyunca varacaksın tadına
Gelinin avucundaki kına
Adağın boynundaki kana
Birazı bana gerisi sana
Cinler uğramasın yoluna
Geldik mi sonuna
Bir buse kızıl yanağına
Tılsımdır boynuna
Harplerdeki curcuna

Şiir Metafizik

Kırık Tebeşir

Soğuk bir kayada doğmuşum
annemin hastalıkları böylece başlamış
çocuklar doğarken mi lanetlenir
lanetli mi doğar
Allah'ım
bahar mevsimi sona erdi
yaz değil zemheri kış geldi
balkona asılan çamaşırım
esintinin hafifinde dalgalanırım
mavi gözlerde belirdin bana
fetret sanmıştım
dokunamadın o belirsiz vedana
koşsam koridorlarda
çarparım sana
serabın kumlarını içiyorum
içiyorum kana kana
Allah'ım
Mesih'in nefesiyle nefeslendi
göklerde rengarenk belirdi
soğuk diyarlarda mı görmeliyim seni
seni seni
ödetiyorsun bedelini
korkmuyor, utaniyorum
cehennem odunlarını fareler kemirsin
akrepler yolumu çevirsin
ruhumun ölümüne yas turalım
Allah'ım Allah'ım...
eğiterek doğurtmak zor muydu
böyle mi olmalıydı tekamülüm?
topraktan alası mı vardı
yaradılışın süflisi
haşerenin kisvesi
suretim çirkinlik levhası
kime yanaşsam güzelleşir
ne miyim?
kırık bir tebeşir

Şiir Metafizik

Kıyamet Kopmaya Başladı

Kıyamet kopmaya başladı
kaç bin yıl sürecektir kim bilir
kasabaya yeni adamlar gelir
kahvehaneler boş
köpekler cılız
sıcaklığın soğukla buluştuğu yerde
derilerimiz uyuşur
kaderi yaşayana sormalı
kitaplardaki saçmalıklarda bulmamalı
vazolar ve öteki eşyalar
terk edince hatırlanmamalı

Şiir Metafizik

Kıyametin Ayak Sesleri

Kıyametin ayak sesleri...
duyuyor musun?
bir an önce buralardan gitmeli...
gitmeli gitmeli...
ölümün kışkacı
varlığın sonu
açmayalım konusunu
bu alemin yosunu
biz miyiz biz miyiz her şeyin yoksunu?

Şiir Metafizik

Kızma Bana n'olursun

Sen beni hangi yaşımda bilirsin?
bebek isem dergahında
cehennem kapısını örtmelisin
avuçlarının içerisinde yürüyorum
emziğimi ısırp ısırp
bastonuma dayanana dek.
gülüyor musun göklerden halime
gülünecek ne vardı ki...
ne güzel yaratmıştın suretimi
gözlerimin derin vadileri üzmedi mi seni?
hep güler misin biz insanlara
yoksa ağladığın oldu mu yalnızlığına?
hiçbir zaman sen olmak istemedim
makamına göz dikmedim
küçük, küçücük şeyler istedim
istemediğimde verdin
istediğimde ezdin
nasıl da değişiksin
ben seninle konuştum
seninle konuşabildim
seni bilmem ama
ben arkadaş bildim seni
çocukluğun soğuk yorganında
delikanlı çağında
sırdaşım oldun
bizimkiler kral sandı seni
bilseler seninle olan bu münasebetimi
recmederler beni
suskunluğun heybetindendir
diyeceksin ki konuştum
sarı anızlardan çıkıp gelen elçilerle
yeşil gömleklerle
mavi gözlerle
evet gördüm seni
renginle ve sesinle
elçilerin dergahı daha uzak
senin dergahına göre
kızma bana n'olursun
büyüdüğümü sandıysan yanıliyorsun
avucundaki yürüyüşümü hala izliyorsun

Şiir Metafizik

Kibritçi Kız

Mahşerî bir duman gözlerimde akıyor
kibritçi kız son çöplerini yakıyor
dolunay mavisî ruh gibi bakıyor
dallarda baykuş delisi...

sorgusuz başlasam ipeksi kelimelere
bir muska yazsam susmayan gülmelere
ateş tutsam kurumuş sümbüllere
öfkem nefretin serserisi...

Şiir Metafizik

Kireç Yağmuru

Tavandan dökölür kireç,
Zerreleri andırır kardan taneleri
Dişlerim dağıldı yere
Kulağımın dibinde nice sivrisinek
Kaşınırken boğazımın dibi

Raflarda hamam böcekleri
Kaçışrlar deliklere
Duvarlarda gölge oyunu
Tahminsizdir sonu

Şiir Metafizik

Kirli Musluk

Nefretim öksüz kaldı
hamam böcekleri sarınca tavayı
kirli musluğun damıtması
ve gece boyu cinlerin pencereme abanması
çöp konteynırı tütüyor
baykuşlar dallarda ötüyor
üşüyorum
yine de terliyorum
ranzanın soğuk metali
en sonunda mavi ay
kuyuya düşüyor

Şiir Metafizik

Korkunç Tablo

Zihnimin içindekiler odaya dağıldı
artık duvarlar bile kirli
yağmur suları pencere ısırığından sızıyor
yarasanın biri durmadan dönüyor
korkunun tarifi yaşantıdır
gözlerimi yumsam
koşup hayaline sarılsam
kalbimin yorgunluğu
sol kolumun uyuşukluğu
cellat, korkunç tablodan iniyor

şiir Metafizik

Köprünün Halatları

Gerildi uçurum köprüsünün halatları
sürünce dört nala susamış atları
amansız korkudur şiirimin satırları
duymayacak mı kimse bu naraları

Şiir Metafizik

Kör Bıçak

Kundağıma kan bulaşmıştı
göbeğim kör bıçakla kesilirken
hiçbir şeye sahip olmamanın rahatlığı
kuş tüyü kadar hafif
dünyadaki payım size kalsın
engereklerden kaçıyorum
fareler çatı katında
evi terk ediyorum

Şiir Metafizik

Körlük

soğuk sözlerinle üşüdüm
bakışların buz kesince
bir çıra gibi söndüm
ayaklarımı hissetmeyince
yürüsem çöllerde
gündüzlerde gecelerde
çekilse gözlerime perde
boğuluyorum kanlar içinde

Şiir Metafizik

Kumarhane Kapısı

Rulette kırmızıya oynadım
mavi ışıklar altında
sigarayı küllükte unutunca
çark döndü de döndü
bir asır mı sürer durması
bu mudur insanın yazgısı
sazlıkta cesedim çürüdü
kumarhane kapısında
paltom derinlemesine yırtık
sokakların çıkmazında
varlık belasından
nihayet yokluğa çıktık

Şiir Metafizik

Kumlar Doluştu Gözüme

dilsiz değilim, suskunum
kendime küs, çöllere dönüktür yönüm
bedenim ağır, bir odur yüküm
çöktüm
kumlar doluştu gözüme
parmaklarım kördüğüm

şiir Metafizik

Kurumuş Deri

Derileri kurumuş
Temmuz sığağında
Kasım'ın hüznü
sararmış yaprakları
şuursuz ânıdır yaşanmış baharları
sessizlik geceye kalsın
haykırma zamanı

Şiir Metafizik

Kuyu ve Saat

çığlıkların ürkekliğı
benim bu cesaretim
derin kuyularda saat mi tamir etmeli
bu çöllerin kumu yanaklarımda birikti
kulaklarım sağır
ellerim nasırlı
ayaklarımda tırnak kalmadı
bir göç ki Yemen'den Basra'ya
kahvenin acımsı lezzeti
şiiirler mecnunun avucunda
güller leylanın dudağında

Şiir Metafizik

Kuzeyin Mavi Işıkları

Rica etsem kapıyı örter misin?
karanlığı sever soğukta titrerim
seni anılarınla diriltirim
güldürür sevindiririm
seni... seni...
kuzeyin mavi ışıklarına yansıtırım
sesini... sesini...
ruhuma serperim
bırak ölüm meleğine şâh çekmeyi
gözlerime bak
ve ört kapıyı

Şiir Metafizik

Küçülen Gözler

Küçülen gözlerin ardında saklıdır masmavi deniz
gülümseyince anlayamazsınız siz
farelerin bıyıkları bulandı süte
halaya durdular kadife sese
kediler tıkandı kafese
içindeki ben olduğumu bir bilse
yelkenler gözlerinde belirir
iki eli kanda olsa da gelir

Şiir Metafizik

Lanetli Kafiye

gergin halattaki cambaz
bozuk akortlu saz
kabuslarımın kurak sebebi
siyah zeytinlerin mürekkebi
kibrit kutusunda kalan son çöp
yere düşen ekmeği al da öp
lanetli kafiye
hapşırtan enfiye
şiir dizgesidir aptallık
kaldırıma düşen çürümüş balık
eyvah sabah oldu
kirpiklerim soldu

Şiir Metafizik

Mağara

Gerçekten uyandım mı
ne zamandan beri uykulardayım
elbiselerim çürümüş
nasıl da acıkmışım
sanki ilerlemiş de ilerlemiş yaşıım
bembeyaz olmuş kara kaşıım
böyle mi kalacak saçsız başım
yorgunum...
yattığım yer naaşıım
neyse
uyanmış köpek yoldaşıım

Şiir Metafizik

Maharetli Eşekler

görkemli havalara kapılmışım
dizlerimdeki sızı geceden kalma
yorgunluğun tarifi gözlerimde saklı
dut ağacının altına çocuklar işiyor
deliler hep aynı, adları farklı
bir derede kaplumbağa devrilmiş
bize haberi serseri getirmiş
cami önünde otursun gençler
maharet sergilesin eşekler

Şiir Metafizik

Mavi Ateş

Kaderin kanlı tırnaklarla yazıldığı mağara
yer altında kayayı yuvarlaya dur
göbeğin kör bıçakla kesildiği gün
kralın laneti dicle nehrine aktı
doğrunun kuyruğu yalana bulandı
yalanın görkemi hislere büründü
mavi ateş söndü sönecek
akrepler kuyruğunu sırtlayıp gelecek

Şiir Metafizik

Mavi Gözlü Cin

Yine bir yabacı geldi şehre
hikaye başa sardı
korkular bir yana
kapılar kapandı
neydi adı
yabancı... yabancı...
bu kaçınıcı
konuşma ey yalancı
damlarda güvercin
mutfakta mavi gözlü cin

Şiir Metafizik

Mektup Şişesi

On bin yıldır dikildiğim adada
bir mektup şişesi vurdu sahile
yengeçlerin gözleri
dalgaların sesleri
ölümden sonra defalarca dirilmek
varlıktan silkilenememek
bi cadı vardı avuçlarıma bakan
kör talihimi okuyan
kahin mi
ağaçta dut yiyor
ayaklarım yok
yürüyorum

Şiir Metafizik

Mermerimsi Yürek

kördür gözlerim
mermerimsi yüreğim
dokunmazsan eğer
göz yaşlarım değer
örümcek ağı
susuz balığa
kurudu deniz
kalmadı dehliz
yolun sonu
bitti konu

Şiir Metafizik

Metro Serinliği

"Belki de..." diye başlardı sigara nefesleri
kursak düğümüydü kızıl gözlerin hevesleri
toprağa benzese cesedimiz yuvarlak göz bebeklerinde
metro serinliği yankılanır kuyuların en derininde
amcalar parmak ısırır
bebekler emziğini
yoktur kıyametin güneşı
bu manzaranın da eşı

Şiir Metafizik

Meyve Ağacının Dibi

Bir kuşun tüyleri kaldı avucumda
Soğuk kış günlerinin sıcak çayında
Görkemli günlerim yaprak dökünce
Mezarları eşeledim
Nefesim daralıyor kelimelerin zehirinde
Uzaktan bakadurdum onca ahababa
Durgun sulara işeyene cin çarpar
Meyve ağacının dibi de öyle ya
Delirmemişim güya

Şiir Metafizik

Modern Zamanların Nebisi

İki kadın bir erkek
ney üflüyor
ney üfleyenlerin boynu eğik
gözleri kenara bakar
adam var ya
birine aşık
bir diğerine hayran
garip ama gerçek
"kardeşim!" der aşkına
sakınır bakışlarını hayranına
Hatice annelerin teklifleri böylece başladı
birinde tutmadı
bir diğerinde tuttu
Ankara ayazından Mezopotamya çölüne
yolculuk aşka susayarak sürüp gitti
dut ağacının dibindeki baba
neleri unutmaya başladı acaba
baharı andıran Hapanuva'nın yazında
sıcacık sular dokundu tüylere
böylece dedelerin sarıkları düştü yere
mayhoşluktan ayyaşlığa
bir dizi karanlık gecelere
ruhlar yok olur
bir çift mavi göz kalır geriye
neden sonra ve neden sonra
bir adam çıkagelir o çölden kasabaya
ölü desen değil
diri desen değil
modern zamanların nebisi
eskilerin iblisi
cehennem menteşesinin gıcirtısıdır sesi
belki de oydu
elbette oydu
hikayenin kötü kovboyu

Şiir Metafizik

Mollâ Cüneyt

dedem derdi, perilerle evliydi Mollâ Cüneyt
mehtapta kurt ayı kesti mi okumazdı beyt

sessizce gülerdi... gülerdi onları görünce
anlatırdı karıncayı anlatırdı depderince

yağmurdan sonra karıncanın kanadı çıktı
eceliydi kanadı, kuş ona gaga çaktı

Cüneyt demiş, nil şaşı akar dicleye sorsak
ki beden burcunda hala terennüm yasak

dedem ekledi, ne yazık ki Mollâ Cüneyt öldü
ve mumu ak taş a eriyip eriyip söndü

“bir karınca tanesiyim Yüce’nin kumsalında
ağzımda çürük arpa... Süleyman masalında”
Şiir Metafizik

Muamma

Sokak lambaları yanıp sönüyor
ruhumun korkuları büyüyor
avuçlarında eridim
gözlerinle dirildim
beyaz çarşaf lar dansa surdu
rüzgargülü evimizi vurdu
saçlarımın içi toz duman
imkansızdı boşlukların dolması
zorunluydu Tanrı'nın orda olması
gülümse yüzüme n'olursun
muammayı sorsun

Şiir Metafizik

Muamma Yumağı

Muamma yumağının tüyleridir insan
zulme susan nefretini merhamete kusan
koşuyorum uçurumdan atlamaya
niyetim tükendi sizinle kalmaya
hasret kalınca damlasından suya
pencereden bakınca Tanrı mı görünmeliydi
derdimiz neydi
biri ötekini yedi

Şiir Metafizik

Muhtar akmağı

bir gözü kadın diğeri erkek
ayetler ölüm şiiriyle tefsir edildi
hiçliğın güzelliğine eşdeğeri
kaldırım taşlarından sızan karınca
duvardaki halıdan geyikler inince
muhtar çakmağı ters düştü
dolu taneleri avucumda eriyor
kabus mu lanet mi bilemedim
soba söndü
oda soğuk ve karanlık

şiir Metafizik

Namussuz Züppeler

Ben bittim çöl hala yerinde
kova kuyunun dibinde
dedeler yürür âsâlarıyla
yanımdan geçerler sırasıyla
nutkum kesik susadım meğer
öleceğim kalkamasam eğer
kutup yıldızı geceye rehber
ruhumsa cinlerle beraber
aşılmaz kumlardan tepeler
ardında saklı namussuz züppeler

Şiir Metafizik

Nasırlı Eller

Sana uzun mu uzun bir hikaye anlatacak
Gözlerim
Dilim susacak gözlerim konuşacak
Böylesini severim
Bakma ellerime
Nasırları ömrümün değil
Timsalidir kederin

Şiir Metafizik

Ölüm Patikası

Albümleri karıştır cesaretin kaldıysa
yüzündeki beneklerin yerini vadiler aldı
gözlerim uykusuzluğun mağarası
dilim sonsuzluk yarası
çocukluğumun yuvası demin maruz kaldığım şarkı
kendini tanır büyüme çabası
ölüm patikasında yürürüm
ardımda yüzlerce kendimle
avucum jilet yarası

Şiir Metafizik

Penceredeki Yabancı

Modern zamanların perdesi sıyrıldı
siyah gömlek gündüz vakti göründü
mavi ışık sokağa yayılınca
çocuklar topacına ip sardı
nice tespih sallayan delikanlı
göz ucuyla yukarıya baktı
penceredeki yabancı
sigarayı yaktı
sütünü emdi
ben ki bakkal çırağı
kocakarıların sepetine koşan
"Hey baksana"
diye seslense
"bi maltepe alsana"
sutyeninden para çıkarsa
muska namına
assam boynuma

Şiir Metafizik

Petersburg'tan Mançurya'ya

Bir damla seraba doğru koşum
otuz yıl boyunca damağım kurudu
bir damla su buldum otuzumdan sonra
Mezopotamya çölünde
avucunun tam da içinde
dünya dönüyordu
cihanı gösteriyordu
tırnağının ısıltısı
sesinin şırıltısı
mektup şişeleri vurmaz çöl kıyıya
yürümeli.... yürümeli...
Petersburg'tan Mançurya'ya
Kabe'nin siyah gömleği
yeşil saatli bileği
kertenkeleye
bir damla suydu
portresi buydu

Şiir Metafizik

Poşet

Sararıyor ufuk
çocukluğumudaki kadar
öyle bir yaşa vardım ki
elimde poşet, kalbimde kaçış
ağlayınca yaşlar kalbine doğru iner
gözlerin kuru, yüzün güleç
eyvahlar çeksen bir sigara dumanı etmez
ıssız vadiler rüyamda
cinler görünüp yok oluyor

Şiir Metafizik

Ranzanın Dibi

Geçmişe açılan bir kapı buldum
ranzamın dibinde
yorganımın içinde
ah dünya ne de ıssızsın sen
kuşlar iri
yaprak uçları sivri mi sivri
biliyorum ne zamanı ne de yeri
gelin.... gelin gelin şöyle beri
kötüler duymasın bu seferi
asla dönmeyeceğiz geri

Şiir Metafizik

Saatin Akrebi

Gevşek vidaları yastığımla sıkamadım
Uzun bir sedanın kulaklarımda cevelanı
Rüyam kaçtı... o kızıl örtüye sığamadım
Avuç açtım... döküldü yanağın seyelanı

Seyrederken şafağa dayanan son yıldızı
Döküldüm, büküldüm... perilerle büzüldüm
Üşüdüm kibrit çaktım; baktım dilenci kızı
Yutkundum...yüz çevirdim öptüm o kızıl yüzü

Uzadı göz ağrım upuzun bir nehir gibi
Saatin kahkahası... zamana kısırdım
Baktım... göğsümdeki kuyunun yok sanki dibi
Koştum... düştüm... saatin akrebinin ısırımı

Horozun ilk sesiyle duvarlardan irkildim
Oysa sermiştım yere cellâdın adağını
Cinin kesik nefesiydi kulaklarımda... bildim
Sonunda öptüm ölümün soğuk dudağını

(2005)

Şiir Metafizik

Sahiplenme Sevgiyi Doğurur

Geceleri kabristana sığınırım
Korkusu garip
Uykusu derindir
Mezar taşları birer hikaye
Kimisi uzun
Kimisi kısa mi kısa
Sahiplenme sevgiyi doğurur
Kayboluş nefreti
Topraktır farenin serveti
Mezar da olsa
Tarla da...
Tarih saklıdır yarada

Şiir Metafizik

Sala Okuyan İmam

Dün gibiydi çocukluğumun yelkovan takibi
şakaklarım un değirmeni
aynadaki ben miyim
neydim
n'oldum
ve
n'olcam
bitecek gibi bu serencam
gömülürsem bir akşam
gülümsesin salamı okuyan imam

Şiir Metafizik

Salça Lekesi

tabanlarım diken sarmalı
annemin tlbendi kana bulandı
bir ölüm haberi
onun ağabeyi benim dayım
ekmeğimin sırtı salça lekesi
duvarın ardında cinlerin sesi
Çocuklar yaşlanır mı
saçlarım değirmen tozu
pencerede şeytan yüzü
kedi ayağını yalar
fare tahtayı tırmalar

şiir Metafizik

Sarı Ayak

Gölgeleri takip edişim sürüyor
tek renk gözlerimin kızarıklığı
güvercinlerin ötüşü
insanların haykırışı
çöp tenekelerinde kara kediler
gecenin korkunç görüntüsü: ağaç gölgesi
dolunayda baykuş kanatları
parmak uçlarım sapsarı
ölümü bekleyen deliler sürüsü
yalınayaktır süsü

Şiir Metafizik

Sarı Cıvcıvı Bisiklet Çiğnedi

Karanlık odanın ranza dibine saklandım
balgamlı öksürükler işitiyordum
kocaman ayaklılardan
cinlerim korudu beni
soğuk zeminin neminde
kadınların feryadı cehennem sesiydi
bebeklerin ağlayışını kim durduracak
meme uçları kurumuş
annelerin teni hüznün kokarken

silahların kabzası oldukça sıcak
çürümüş soğanlar kilerde kokuyor
bir kabustan uyanıp diğerine sığrarken
uyanmak için damdan mı düşmeli
sarı cıvcıvı bisiklet çiğnedi
çok uzaklarda hüznün yorganına büründüm
naaşa serilmiş ölü gibi göründüm

gözlerimi yummuş da olsam
kulaklarımı tıkamış da
görüyordum mavi denizi
işittiğim seslerin tizi
dümdüz ovalar balçık gölüdür
su birikintileri gözyaşı gölüdür

sonsuzluğun borusuna sıkışıp kaldım
sürünüyorum ışığa doğru
yaklaştım, dedikçe nevrime kararıyor
umut hülyası nefesimi yoruyor
her hatıra beni bir başka ben kılıyor
bu adam nasıl o çocuk oluveriyor
aklım almıyor

Şiir Metafizik

Sarıklı ıplak Adam

Gecenin ateşinde
kışın göbeğinde
şehirden uzak
sarıklı çırılçıplak adam
korkuttu bizi

canlandı mı gözünüzde
topuklarımız çamur topladı
yol uzadıkça

tepenin birinde
saklı bir mezar
cinlerin yeri
tekerleme dillerinde

en karanlık geceydi
yıldızları örttü
incecik bulut
eşğim ses işitti
kulakları dikleşti

karşımda beyazlı adamlar
gözleri tek
ayakları yok
akar gibi yürüyor

korkunun adı hatıra
uyusam kabus
açık gözler delirtir
duvarlar devrilir

hani yamaçtan düştüm ya
sürü görmedi beni
bir hızmaya tutundum
ses edemedim

Şiir Metafizik

Savaşlar Kışa Girerken Başlar

Bütün savaşlar kışa girerken başlar
kırık pencerem dumanları emsin diye
ellerimde kuşumun tüyleri
yanağımdan dökülünce yaşlar
nedir bu telaşlar
dudağında şeytanî tebessüm
rüyalarım kesik
bitince sözüm

Şiir Metafizik

Serendip

Ey yitik ruhum
beni cennetten kovdular
cehennemimdir gördüğüm suratlar
seni bekledim Serendip dağlarında
herkes surattır
seninki sîmâ
seni gördükten sonra
başkasını görmek istemem ama
dur duraktır hayat
gerisi kör ve âmâ

Şiir Metafizik

Sigara Yaksam Kizar mısın?

Evet
İsm-i azamına and olsun
Rabbimsin
ölmek isteyenleri yaşatır
güleçleri öldürürsün

Evet
bilmez miyim gecikmişleri
hikmetin hükmünü
sigara yaksam kızar mısın?

Evet
avuğlarımda çakıl taşları
adını sayıklar
her şey sayıklar ya
bir biz mi unuttuk seni?

Hayır
hayır diyem
ama
bir ben miyim lanetli?

Şiir Metafizik

Sineklerin Gözü

sineklerin gözleri kadar büyük
gecenin gediğine saklı kedi
kocaman bir fareyi yedi
gardıropta hamamböceği türedi
sabaha doğru trajedi
güneş doğdu
amma da komedi

Şiir Metafizik

Sivrisinek

Hayalet şehrinin yıldızları dökölüyor pencereme
birden kaçs süzölüyor
odam sıcak, tavan basık
havam da boğuk
neler olduğunu anlatamaz oldum
tencereye hamamböceğı ters düştü
musluk beynime damlıyor
çarpıntısı ruhumda yankılanınca
sivrisinek burnumda
bakıştık
korkuyoruz

Şiir Metafizik

Son Kurban

Bir avuç toprak bir yığın insan
kendime benzetirim toprağı
toprak kendine benzetir beni
belli ki kırgınlık var aramızda
gökteki yıldızlara vurgunum
yerdeki toprağı ezip geçerim
intikamlar demlenmek üzere
etrafımdakiler serilmiş yere
son kurban ben miyim?

Şiir Metafizik

Sözlerini Balla Kestim

Sözlerini balla kestim
sonbaharda estim
sararmış yapraklar arasında
harbin en onulmaz yarasında
sandıklardan çeyiz çıkar
bir gelin anısına bakar
ehemmiyeti yoktur sözlerin
deşmeseydi kalbimi gözlerin
ıssız tepede gömüldüm
cinlere bakarak güldüm

Şiir Metafizik

Süpürge Saç

Alaycıdır yazgısına
ağlarken gülümser
gülerken ağlar adeta
kabustur rüyası
saçlarıyla süpürür etrafı
meleklerden rol çalar
çocuklara ılık çalar
güneştir arzusu
aydınlansın gökyüzü

Şiir Metafizik

Şairin Kehaneti

şairin kehaneti ayın etrafını saran haledir
dahilerden biri sokaklarda delirir
yıldızın kuyruklusu belirdi belirecek
çölden sakallı bir dede gelecek
sûrun kapıları aralandı
kâf dağının zirvesine dolunay dokundu
sözlerimde anlam arama
kurtların gözü keskindir
ekmeğe kan doğrama

Şiir Metafizik

Şeytan Burnu

Tablodaki insanlar komidine iniyor
korkularımın delirtme sınırı yastığımdaki koku
mavi gözlerin manzarası
bir hayal ki yüzyıllara dayanan
bir yara ki tarihe bulanık
musluk kan damlıyor
damlıyor lavaboya
sinekler üşüştü etrafına
şeytan burnu duvarda
elveda hamam böcekleri

Şiir Metafizik

Şişedeki Su

Garip bir his uyandırdı hülyamdan
Ay ışığı ve biraz da mehtap
Boğazım kurudu dilim balçık
Şişede su pencerede ifrit
Bir kibrit
Korkumu alt eder
Biraz keder biraz da heder
Gündüzler buyurmaz
Kader
Sil baştan yazar

Şiir Metafizik

Şömine

uzun uzun aynaya bakanlar delirir
bir kış gecesi mum ışığında erir
sen misin benliğinden söz eden
yüzün terk-i diyar eyleyip giden
lakayt misin gecenin yıldızlarına
farelerin çıldırmış sazına
avuçlarımda dolu taneleri eriyor
kediler şömineye baka baka uyuyor

Şiir Metafizik

Tablodaki Adam

ay ışığı vuruyor pencereme
keskin mavisi korku salıyor
vurunca duvardaki resme
tablodaki bana bakıyor
gözleri alev topu
yüreğime korku
Allah'ım bu, rüya mı?
neden feryadım duyulmaz
istila etti hülyamı
cinler...

Not: Gogol'un Portre adlı eserinden mülhemdir.

Şiir Metafizik

Tablodaki Ölü

duvardaki resme gömülü
yüzü yanık korkunç bir ölü
nefes alır arada sırada
uzak olsun benim boylarda
elektrikler kesik
gölgeler inceden çizik
ne bir fazla ne bir eksik
cesedi delik deşik

Şiir Metafizik

Tanrım O Sen misin Yoksa?

Renksiz ve sessiz bir evreni tasvir ediyorum
kelimlerim sessizlik
sessizliğim kelimesiz
içim içimle konuşur
Tanrım o sen misin yoksa
korkmuyorum seni duyunca
sana tavsiye veremem ama
yalnızca elçilerle konuşmamalısın
ranzanın altına saklansam
yüzüme ışık tutar mısın?

Şiir Metafizik

Tenceredeki Koku

Tencereden tüten koku
ne bir öykü fısıldar ne de korku
alır beni bu günden sürükler maziye
annemin tebessümüne
gözlerindeki yılgınlığa
ölüme direnen hayata
küsen kadına
bu şiir senin adına

Şiir Metafizik

Terleyen Avular

Sür ellerini denize
Terlesin avuçların
Mendilime sinsin kokun
Yokluğunda avutsun
Ne çöllere tutkunum
Ne de vadilerde gömüldüm
Ötelerden işitsem de sesini
Ruhumda hissederim nefesini
Düşünür müyüm gerisini
Kafiyeden uzak
Ah gözlerin...
Gözlerin tuzak

Şiir Metafizik

Terleyen Duvar

buz kesince vücudum
duvarlar terledi
bir kase su
içinde buz taneleri eridi
gözlerim cinlerden biri
makberlerde cesetler diri
yüzülmüş deri
kokuşmuş ciğeri

Şiir Metafizik

Tokalı Ceylan

Avularında ieklerin açtığı mevsim idi
kar yağmurundan sonra
badem çiçekleri yeğerdi
orak iklimlerin baharı
dilindeki nemle sona erdi

kaç asır gözlerim aık
tavanlara bakadurdum
kireç yağmurları doluştu şakaklarıma
uykuların tokalı ceylanı

doladı diline yalanı
alinyazının dönme dolabı
orabımdan firar etti iki parmağım
biri sevimli, öteki haylaz

bilinse recmedilirim
şehrin cami meydanında
mavi mavi akadurur akıtılan kanım
size küçük gelebilir
kocamandır destanım

Şiir Metafizik

Toprak ve Yağmur

Tırnakları kan toplamış
mahzun ve tarihî surat
mazide kaldı o kır at
asır mı yahut an mı
peşine takıldığımız hayat
heyhat
toprak ve yağmur
ağla ve yoğur
yüreğin anca soğur
ölüme merhaba!
gidiyorum galiba...

Şiir Metafizik

Tulum Peyniri

Sessizliğe doğru yürüyor
ölüp de dirilen insanlar
çöllerin mavi ışıkları
gökyüzünü süslüyor
bir sabah uyansam
sesini mutfakta duysam
göğsümün yanıkları siliniverir
kızgın yağa yumurta kırmasak
kuru ekmek, biraz da tulum peynir
gözlerinle ne güzel yenir
oysa
ne ağır bağlaçtır oysa

Şiir Metafizik

Turuncu Ufuk

enginlere dalan güneşim
semayı turuncuya boyadı
geceye kurşunî rengi
utangaç ay yansıtır
saklanır bulutların ardına
yürüyen çıplak kadına
basar parmaklarının ucuna
koparken evlerde curcuna
kim varacak karanlığın sonuna
varınca şafağın ucuna?

Şiir Metafizik

Tüfeğe Merhaba

Bağırırsam yıldızlar dökülür mü yere
ağlasam taşar mı ki dere
gecelerin hakimi sivrisinek
gündüzlerin nöbetindedir nizami sinek
uykularım gerçek gerçeğim yalan
kuru ekmek gerisi soğan
geçmişe açılır hayaller
geleceğin hediyesidir tabut
tüfeğe merhaba
enfiyemde saklı barut

Şiir Metafizik

Tütsüleri Yakalım

Kaçıncı dünyada yaşıyor olduğumun hesabını şaştım
kedi miyim fare mi
bilemiyorum
rüyaların avucunda büyüdüm
ufukta kızıl güneş
tarlada tütün
kurşun kalemlerimin ucu kırık
duvarlar korkunç şekilde yarık
hamam böcekleri halime tanık
tütsüleri yakalım
bir şarkı..
radyodan yakalım

Şiir Metafizik

Ucube

Ben bir ucubeyim
suretim çürük armut
sesim cehennem kapısının gıcırdayan menteşesi
günlerim seneler uzunluğunda
gecelerim asırlara bedel
bir el boğuyor beni yatağımda
böceklerin imparatorluğunda
farelerin halayında
cinler fısıldar kulağıma
gerçekler yalana evrildi kucağımda

Şiir Metafizik

Yamalı Bohça

geçmişimi geleceğime diktim
yamalı bohçamla
yalın ayakla
karanlık yollarda
karda kışta
yüreğime batınca dikenin
kanadı gözlerim
çürüyünce ellerim
kalmadı yerim
ne dünyada ne de ukbada

Şiir Metafizik

Yanık Yüz

Yüzümün bir yarısı yanık
ötekisi hafif hafif sazlık
ev ile dere arası
kadınların acı nazı
söylenmemişler gökyüzünde
bir tarih saklı gözlerinde
testiye bileğim sıkıştı
tepelere güneşler yıldı
gömüldüm evin kuyusuna
balçık kokulu suyuna
ne menemdir kaderin
mihrap kadardır yerin

Şiir Metafizik

Yaşlı Cinler

Gözlerini kırpınca iki yaş süzüldü
biri yanağını sıyırdı diğeri sakallarında gezindi
odası sıcak bir o kadar da loştu
korku sehpadaki vazonun adıydı
pencere saksısı
bir dizi kafatası
avucu kızarık
içinde silik yazı
cinleri oldukça yaşlandı
ölümü durmadan andı

Şiir Metafizik

Yengeç

Belirsiz dünya
belirli kelimeler
şiiir ve mayasız hisler
deli şairler
zeki tacirler
ayaklarım dere yatağında
ensem ısındı ve ıslandı
kan tanecikleri sırtımın derinliklerinde
yıldızlar yerli yerinde
yengeç yürüyor yandan yandan
ufacık balıklar öpüyor ayaklarımı

Şiir Metafizik

Yetim Kelimeler

Aklıma küskünüm
arkamı göremedim
karanlıktır önüm
elektrikler kesik
her zaman olduğu gibi duygular eksik
kelimeler yetim
ey akıl bunca yıl ben sana ne ettim
bir serçe konuşur
böcekler nedense bugün uyur
"Adamın akli kendine düşman olur mu? Benim aklım bana düşman."

Şiir Metafizik

Yetmiş Dikiş

çığlıklarım kavanozda birikiyor
gözü olanlar fark etmiyor
fareler kokluyor
cinlerim tavafa duruyor
yüzümde yetmiş dikişin izi
kemiklerimde tarifsiz sızı
odamın ortasında kazı
insanların topukları penceremin hizasında
çığlıklar herkesin yazgısında

Şiir Metafizik

Yıgın Yıgın Yaprak

hayal alemini avuçlarıma aldım
kaldım geçmişin hülyasında
adasında gömüldüm yalnızlığın
yıgın yığın toprak altında
bağında... bahçende...
sende gezindim ruhumla
tuzla bastım yaramı
anlam eriyince

Şiir Metafizik

Yılan Derisi

yılan derisini andırır vücudun
soğuk, biraz da korkunç
baykuşların yurdunda yetiştin
geceler ay mavisi, göller ölü
akreplerin ürediğı diyardasın
harabe evlerdir orası
çünkü
geziniyormuş oralarda çokça
adını söylesem mi?
"cinler"
kurtların ulumasına aldırma
ölüleri göremez onlar

Şiir Metafizik

Yokluğun Cilvesi

kullanılmayan eşya müzesi
amansız nesnenin anlamsız öznesi
ölümden var mıdır ötesi
yokluğun cilvesi
varlığın pençesi
"olmasaydım"ın keşkesi
bedenimin işkencesi

Şiir Metafizik

Yosun

suda bekler taşlar
ısınır ve yosun tutar
yalnızlığın kölesi mazide kalmış
hevesi çürümeye yüz tutmuş
kurbağalarla söyleşi
dere kenarında uyuklar
güneşe kurban olanlar

Şiir Metafizik

Yüzüne Yansır Tarih

Gözlerin koruktur beni
insanlık tarihi nasıl olur da yansır yüzüne
her şey hakkında konuşan ben
dili tutulur kendini anınca
beni anlılarla yargılama
gün gibi değişip durduğumu görmez misin
dağın yamacında asılı kaldım
keçiler umursamaz
akrepler başucumda

Şiir Metafizik

Zurna

En acı sese sahiptir zurna
halaya durmuş bütün dünya
hüznü neşe
neşesi kabustur
zamanın insanı...

Şiir Metafizik